

ಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಜಪದ ಸಮಯವನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಂದು ಒಂದು ತಾಸು ಸಮಯವನ್ನು ಜಪದಲ್ಲಿ ಕಳೆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅರ್ಧತಾಸು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಣಿಕ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಗೇ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಜಪ-ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ ಶಾರೀರಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜಪದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎರಡು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಯಥೇಷ್ಟ, ಜಪ ಮಾಡುವಾಗ ದೇವರ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಹೇಳುವಂತೆ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ನಾಮ ಜಪ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರರ್ಥಕವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾರದು. ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ದೇವರ ಧ್ಯಾನವೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕೆಲವು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಜಪದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಈ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತೊಂದು ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಭಕ್ತರೊಬ್ಬರು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರನ್ನು ಈ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು, “ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಗೆ ಚಿಂತಿಸುವುದು? ಮಂತ್ರದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರದ ಒಟ್ಟರ್ಥವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕೆ?” ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಆಗ ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಸರಳವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ತನ್ನ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಹಠನಾಶ್ವತ್ವವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವಂಥದು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, “ನಿನಗೆ ಮಂತ್ರ ಏನೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ಅದು ನಾವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕೊಗುವಂತೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಗುವೆನೋ, ಆ ಕ್ಷಣ ನಿನ್ನ ಮುಖ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಮಂತ್ರ ಹಾಗೂ ದೇವರ ರೂಪಗಳ ನಡುವೆ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ.”

ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ದೇವರನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದು ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯವೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಇತರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಂತಲ್ಲ. ನಾವು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಪದಗಳಿಗೂ ಸಹ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತುವನ್ನೋ ಅಥವಾ ಭಾವವನ್ನೋ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿ. ಇದನ್ನು ವಾಚ್ಯಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ‘ಹಸು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಸುವಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಹಸುವಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ‘ಹಸು’ ಶಬ್ದವನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ‘ಹಸು’ ‘ಹಸು’ ಎಂದು

ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ‘ಹಸು’ ಶಬ್ದ ಹಸುವಿನ ಕುರಿತಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಹೊರಗಿರುವ ‘ಹಸು’ ಎಂಬ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಯಾರಿಗೆ ‘ಹಸು’ ಎಂದರೇನೆಂದು ತಿಳಿಯದೋ, ಅಂತಹವರು ‘ಹಸು’ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ನಿರರ್ಥಕ. ಈ ನಿಯಮ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಶಬ್ದಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಗುರುವಿನಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಬೀಜಾಕ್ಷರ ಸಹಿತವಾದ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಾಚ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶೇಷಶಕ್ತಿಯೊಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಾಚಕಶಕ್ತಿ ಎಂದು ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ದೇವತೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಈ ಉನ್ನತ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಜಪಿಸಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಮಂತ್ರವು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬಲ್ಲದು. ಹೀಗಾಗಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಕರೆದಂತೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಹೇಳಿದ್ದು ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅದರ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವುದಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಆ ಮಂತ್ರದ ವಿಷಯವಾದ ದೇವತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು ಎಂದು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಜಪವನ್ನು ಒಂದು ಸರಪಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರಪಳಿಯ ಒಂದು ತುದಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಗೆ ಹೇಗೆ ನಾವು ಕೊಂಡಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತ ತಲುಪಬಹುದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಜಪದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಜಪದ ಮೂಲಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಬಗೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ❖

ನಿರಂತರ ಜಪ ಮಾಡು. ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನೊಂದಿಗೂ ಜಪ ಮಾಡು. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಎರಡನೆಯ ಸ್ವಭಾವವಾಗುವವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೂ, ಎಚ್ಚರದಲ್ಲೂ ನೀವು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಿರಿ.

-ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ

ಯಾವಾಗಲೂ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರು. ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ, ಮಲಗಿದ್ದಾಗ, ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಜಪ ಮಾಡು. ತುಟಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯದೆ ಭಗವಂತನ ನಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗು. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತರಬೇತು ನೀಡಿ. ಜಪ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ, ಅವರು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ಜಪ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿ.

-ಸ್ವಾಮಿ ತುರಿಯಾನಂದ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದ ಪ್ರಭಾವ

ಡಾ. ವಸಂತಕುಮಾರ್ ಇ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಧಾನ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ, ಶಕ್ತಿಯುತವೂ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಗೂಢವೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ, ಹಾಗೂ ಅವು ಶಿಷ್ಯಂದಿರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿರುವ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಿಧ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖಕರು ಬೆಂಗಳೂರು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದು, ಈಗ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆಶ್ರಮದ ಭಕ್ತರು ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಲೇಖಕರು.

ಮಂತ್ರಜಪವೆಂದರೆ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ಮರಿಸುವುದು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಬಹುದು. ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನು ಜಪಿಸಿದರೂ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಬ್ರಹ್ಮದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದವರು. ಕೇವಲ ದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಶ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಅದರ ಅನುಭವವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ, ‘ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಗುರುವಿನ ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬಂದು ಹೋಗುವುದು. ಅದನ್ನು ನಾವೇ ಸ್ವಂತ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅನುಗಾಲದ ಅನುಭವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಧ್ಯಾನ, ಜಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬಂದೊದಗಿದ ಅಡಚಣೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವನ್ನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ (ನರೇಂದ್ರನಾಥ ದತ್ತ)

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯರು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ್ದರು. “ನನಗೆ ನೆನಪಿರುವಂತೆ, ನಾನು ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಪ್ರಖರ ಜ್ಯೋತಿಯೊಂದು ನನ್ನ ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಜ್ಯೋತಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತ ಒಂದು ಚೆಂಡಿನ ಆಕಾರ ತಾಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಒಡೆದು ದ್ರವರೂಪದ ಶ್ವೇತ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನ

ವರೆಗೆ ಆವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಬಾಹ್ಯಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿ, ನಾನು ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಜ್ಯೋತಿ ನಾನು ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.” ಮೊದಲ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನರೇಂದ್ರನನ್ನು, “ನೀನು ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಜ್ಯೋತಿಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಯುವಕ ನರೇಂದ್ರ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, “ಹೌದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವುದಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದನು. ಈ ಉತ್ತರದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ನರೇಂದ್ರನ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತ, ಅವನ ನಿಜಸ್ವರೂಪ, ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಅವನು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯ ಎಲ್ಲವೂ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ನರೇಂದ್ರನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಆದ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನರೇಂದ್ರ ನಾಮರೂಪಗಳಿಗೆ ಅತೀತವಾದ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರು.

ನರೇಂದ್ರ ೧೫ ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಭಾವಸಮಾಧಿಯ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ರಾಯಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ನಿರ್ಮಲ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾದ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮರಗಳಿಂದ, ವಿವಿಧ ವರ್ಣ ವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲಗಳ ಇಂಚರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ನಡುವೆ ಕಿರುದಾರಿಯಲ್ಲಿ, ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಾಗಿಲ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಬೃಹತ್ ಜೇನುಗೂಡನ್ನು ನೋಡಿದ ನರೇಂದ್ರನು ಭಾವಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಬಾಹ್ಯಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನಾಗಿ ದೇಹಾತೀತ ಆನಂದವನ್ನು ಸವಿದನು. ಅನೇಕ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ದರ್ಶನಗಳು ಅವನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದುವು.

ನರೇಂದ್ರ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೋಣೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ‘ಇಂತಹ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಲ್ಪತೆಯಂತಹ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?’ ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟರು. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ

ನರೇಂದ್ರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ ಅವರು ಭಾವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ನರೇಂದ್ರನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ನರೇಂದ್ರನ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆಯೇ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೂ ಕರಗಿ ಲಾರಂಭಿಸಿತು. “ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿರುವರೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇ?” ಎಂದು ನರೇಂದ್ರ ಕಿರಿಚಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನಗುತ್ತ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದರು. ಮುಂದಿನ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ನರೇಂದ್ರ ಎಚ್ಚರ ವಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ದೇಹ, ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಚಂಡ ಧೀಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಅವನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮುಂದೆ ದುರ್ಬಲವಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನರೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಯದುಮಲ್ಲಿಕನ ತೋಟದಮನೆಯವರೆಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಭಾವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನರೇಂದ್ರನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ, ಇಹ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನ ಜೀವನದೈವ, ಅವನ ಜೀವಿತಕಾಲ ಮುಂತಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಕಂಡಿದ್ದ ದರ್ಶನದ ವಿವರಗಳು ಸತ್ಯವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ‘ನರೇಂದ್ರ ಧ್ಯಾನಸಿದ್ಧ, ಭವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ; ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿದೊಡನೆ ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವನು’ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

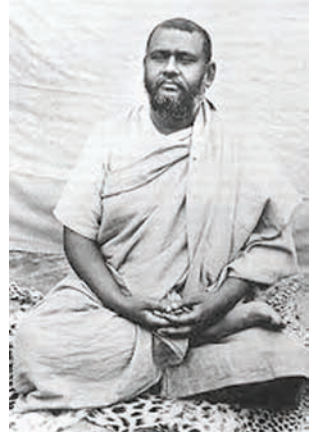
ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನರೇಂದ್ರನಿಗೆ ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಎಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮ’ ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಹಾಜರಾ ಎಂಬುವನೊಡನೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೊಠಡಿಯ ಹೊರಗಡೆ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನರೇಂದ್ರನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. “ತಕ್ಷಣವೇ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಬ್ರಹ್ಮವಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಭಾವ ಇಳಿಯಲೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆ. ಆಹಾರ, ತಟ್ಟೆ, ಬಡಿಸುವವರು, ಕೊನೆಗೆ ನಾನು ಎಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮವೇ! ಮಲಗಿರಲಿ, ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ಅನುಭವ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಗಾಡಿ ಬಂದರೆ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಸರಿಯಬೇಕೆಂಬುದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಾಡಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದೇ. ಅಂಗಾಂಗಗಳು ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿ ಪಾರ್ಶವಾಯು ಬಡಿದಂತೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರುಚಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಒಂದು ರಾಶಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಏನೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗರ ಬಡಿದ ವನಂತೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಗಾಬರಿ ಆಯಿತು. ಕಾರ್ನ್‌ವಾಲಿಸ್ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಕಂಬವೊಂದಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ, ಅದು ನಿಜವೋ ಕನಸೋ ಎಂದು. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ನಂತರ ಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದೆ. ಆಗ ಮನವರಿಕೆ ಆಯಿತು, ಅದ್ವೈತದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಇದೇ ಎಂದು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವ ಸತ್ಯವೆಂದು ಮನದ ಟ್ಪಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ನರೇಂದ್ರ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವಿತಕಾಲದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನರೇಂದ್ರ, ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತದ ಚರಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯ ಅನುಭವಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದನು. ಅದು ಅಲ್ಪ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಸಂಜೆ ನರೇಂದ್ರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ತಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೀಪವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಇಟ್ಟಂತೆ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಅದು ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನವಾಗಿ ಸಿಡಿಯುವಂತಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುಳುಗಿದನು. ದೇಹಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೋಯಿತು. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಾಗ “ನನ್ನ ದೇಹವೆಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಕಿರಿಚಿದನು. ಅವನ ಗುರುಭಾಯಿಗಳು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಬಹಳ ಕಾಲ ಆ ದೇಹ-ಕಾಲ-ನಿಮಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾದ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥನಾದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. “ಈಗ ತಾಯಿ, ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿರುವಳು. ಆದರೆ ಈ ಅನುಭವರತ್ನವನ್ನು ಬೀರುವಿ ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೀಗ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಬೀಗದ ಕೈ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ. ನಿನ್ನ ಜೀವಿತದ ಉದ್ದೇಶ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ಬೀಗವನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾಗುವುದು” ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳಿದರು.

ಒಂದುದಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನರೇಂದ್ರನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದರಂತೆ. ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ನರೇಂದ್ರ ಭಾವೋನ್ಮತ್ತನಾದ. ಸಂಜೆ ‘ರಾಮ ರಾಮ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಮರೆತು ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಯಾರೋ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ, ‘ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ಅವನು ತನ್ನ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವನು’ ಎಂದರಂತೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ (ರಾಖಾಲ್)

ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ರಾಖಾಲ್ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಒಬ್ಬರೇ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತುವಂತೆ ರಾಖಾಲನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ರಾಖಾಲ ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು, “ನೋಡು, ಸಾಧುವಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದು” ಎಂದರು. ರಾಖಾಲ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಒತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುದೇ ತಡ, ಜಗನ್ಮಾತೆ ಎಳೆಂಟು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ಸಲ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಈ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ರಾಖಾಲನ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಿಬಂದಿತು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನಗುತ್ತ, “ನೋಡಿದೆಯಾ, ಸಾಧುವಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದುದರ ಫಲವನ್ನು?” ಎಂದರು.

ರಾಖಾಲ್ ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದೇಹಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮೇಲಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅದನ್ನು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ರಾಖಾಲ್ ಹಠ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಬೈದರು. ರಾಖಾಲ್ ಹಠಮಾರಿತನದಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡು ಎಣ್ಣೆಯ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಬಿಸುಟು, “ಇನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಯದುಮಲ್ಲಿಕನ ತೋಟದ ಮನೆಯವರಗೆ ಹೋಗು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಜೊಂಪು ಹಿಡಿದು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ರಾಮಲಾಲನಿಗೆ ಹೇಳಿ ರಾಖಾಲನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿದರು. ಕ್ಷಮಾಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, “ನಿನಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆ? ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೋಗಲು ಆಗದಂತೆ ನಾನು ಗೆರೆ ಎಳೆದಿದ್ದೆ” ಎಂದರು. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಕಾಳೀ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ರಾಖಾಲ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಗುಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಆದರೆ, ರಾಖಾಲ ನಟಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಪ್ರಖರ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಅದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸೂರ್ಯರಂತೆ ಪ್ರಖರವಾಗಿದ್ದು ಕಾಳೀಮಂದಿರದಿಂದ ಅವನಡೆಗೆ ನುಗ್ಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯ ದಿಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೋಣೆಗೆ ಓಡಿಹೋದನು. ನಂತರ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣರು ಮಂದಿರದಿಂದ ಅವರ ಕೋಣೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ರಾಖಾಲ ನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಈ ಸಂಜೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ರಾಖಾಲನು ಹೌದೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, “ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅನುಭವವೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ದೂರುತ್ತ, ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ, ಅನುಭವ ಬಂದಾಗ ಏಕೆ ಓಡಿಹೋದೆ?” ಎಂದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಹೇಳಿದರು: “ಕಾಳೀಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ದುಃಖವಾಯಿತು. ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ: ‘ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದ ವಾಸವಿರುವೆ, ಆದರೂ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಆದದ್ದಾಯಿತು. ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ, ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತದೆ.’ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅವರು ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ತಿರು ಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೂ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವರು ಹೇಳಿದರು: “ನೀನು ಮಂದಿರದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ದಟ್ಟವಾದ ಬಲೆ ಯಿಂದ ಕವಿದಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ.” ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿದೆ

ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. “ಮಹಾಶಯರೆ, ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತಿದೆ” ಎಂದೆ. ಆಗ ಅವರು ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏನನ್ನೋ ಬರೆದರು. ತಕ್ಷಣವೇ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ದುಗುಡವೆಲ್ಲ ಮಾಯ ವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ವರ್ಣನಾತೀತ ಆನಂದದ ತುಂಬಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ರಾಖಾಲ ನಟಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಭಾವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ರಾಖಾಲನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ ಹೇಳಿದರು: “ನೋಡು, ಇದು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಮುತ್ತು. ಇದು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆ.” ಕೂಡಲೆ ರಾಖಾಲ ಭಗವಂತನ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ರೂಪ ಎದುರಿಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಭಾವೋನ್ಮತ್ತನಾದನು. ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ತೋರಿ ಸುವ ಶಕ್ತಿ ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಇರುವುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಭಾವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ರಾಖಾಲ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ದೀರ್ಘದಂಡ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಾದನು.

ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದ (ತಾರಕನಾಥ ಫೋರ್ಸಾಲ್)

“ಮೊದಲ ಬಾರಿ ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ನೋಡಿದುದು ರಾಮಚಂದ್ರ ದತ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಆಗ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ಆಗ ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಶನಿವಾರ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಡಚಿ ಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದುದು ದೀಪದ ಮಂದ ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ‘ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ದ್ದೆಯಾ?’ ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ‘ಹೌದು’ ಎನ್ನುತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣರು ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ನೇವರಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡಿರುವಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ನನ್ನ ಹೃದಯ ಆನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿತು. ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯಿಂದ ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ತಾಯಿ ಯಂತೆ ಅವರು ಕಂಡರು. ಮಗುವಿನ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತನಾದೆ. ಇಷ್ಟುಕಾಲ ಯಾರಿಗಾಗಿ ನಾನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಅವರು ನನಗೆ ದೊರೆತರೆಂದು ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ನನ್ನ ತಾಯಿಯಂತೆ ಕಂಡೆ.

“ನಂತರದ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವರು ಭಾವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎದೆ ಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಹ್ಯಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನನ್ನಾಗಿ

ಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿತು. ನಾನು ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತ ನಾದ ಆತ್ಮ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, ಮಾನವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ಭಗವಂತ, ಮತ್ತು ಅವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವತ್ತಿರುವೆನು ಎಂದು ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಇಂಥದೇ ಒಂದು ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣರು ಮಾಡಿದರು.”

ಒಮ್ಮೆ ತಾರಕನು ಸಮಾಧಿಯ ಅನುಭವಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. “ನಿನಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಾಳೆಗಡಬೇಡ. ಜಗನ್ಮಾತೆ ಸರಿ ಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವಳು” ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಾರಕನನ್ನು ಪಂಚವಟಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಅವನ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಬರೆದರು. ಅದು ಅವನನ್ನು ಗಾಢ ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೋಯಿತು. ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಉಜ್ಜುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಗುರು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವ ಒಂದು ತಾಂತ್ರಿಕ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಾನ. “ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸ್ಪರ್ಶ, ತಾರಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಹೃದಯಗ್ರಂಥಿಗಳು ಸಡಿಲಗೊಂಡವು.” ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾ ನಂದರು ‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಪ್ರಸಂಗ’ದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ತಾರಕ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದ ಅದ್ಭುತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದ: “ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಮೊದಮೊದಲು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಆಳು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಬಕುಲ ವೃಕ್ಷದ ಬಳಿ ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಆಳು ತಿದ್ದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅವರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುವೆನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ, ನನ್ನನ್ನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ, ‘ಅವನಿಗಾಗಿ ಅತ್ತರೆ, ಭಗವಂತ ಸಂತೋಷಪಡುವನು. ಪ್ರೀತಿಯ ಕಣ್ಣೀರು ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಸಂಚಿತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಮಶವನ್ನು ತೊಳೆದುಬಿಡುವುದು. ದೇವರಿ ಗಾಗಿ ಆಳುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

“ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ನಾನು ಪಂಚವಟಿಯ ಬಳಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮನಸ್ಸು ಗಾಢವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಎದೆಯೊಳಗೆ ಏನೋ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನುಭವ ವಾಯಿತು. ನಾನು ಕಂಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ‘ನಿನ್ನ ಆಳು ಅರ್ಥಹೀನ ವಾದುದಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಬಗೆಯ ಭಾವಾವಸ್ಥೆ’ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಂತರ ಅವರೊಡನೆ ಅವರ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದೆ; ನನಗೆ ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸುಲಭದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಮುಟ್ಟದೆ, ಕೇವಲ ಒಂದು ನೋಟದಿಂದ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು.”

ಸ್ವಾಮಿ ನಿರಂಜನಾನಂದ (ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಘೋಷ್)

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಅದ್ವೈತಾ ನಂದರು ಸ್ವಾಮಿ ನಿರಂಜನಾನಂದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವರು:

“ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನಿರಂ ಜನನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಮೂರು ದಿನಗಳು, ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನಿರಂಜನ ನಿದ್ರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲೌಕಿಕ ಜ್ಯೋತಿಯೊಂದನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಭಗವನ್ನಾಮ ವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಅವನ ನಾಲಿಗೆ ಮೂರು ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನಾಮ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಚಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವನು ಭೂತ ಪ್ರೇತಗಳನ್ನು ಆವಾಹನ ಮಾಡುವವ ರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ದರು: ‘ನೋಡಪ್ಪ, ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಭೂತ ದೈವಭೂತ - ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿದೆ. ನೀನಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ನೀನು ಓಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ನಿರಂಜನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಂದ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದ. ನಂತರ ಅವನಿಗಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ: “ಆಗ ನಾನು ಒಂದು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೌಕರನಾಗಿದ್ದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನನ್ನ ನಾಲಿ ಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಅದನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದಂತಹ ಅನುಭವ! ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರೂ, ಅಸಂಖ್ಯ ಮಿಂಚು ಹುಳು ಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಮಂತ್ರ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಂಪಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ನಿದ್ರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಮಂತ್ರದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅನುಭವದ ಪರಿಚಯ ನನಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವುದೆಂದು ನನಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಮೂರು ದಿನ ಗಳ ನಂತರ ನಾನು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ‘ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ನನಗೇನು ಮಾಡಿದಿರಿ?’ ನನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನಕ್ಕು, ಮಂತ್ರದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಹೇಳಿದರು, ‘ಅದನ್ನು ‘ಅಜಪಾ ಜಪ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಂದರೆ, ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆಯುವ ಮಂತ್ರಜಪ.”

ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದ (ಶರತ್ ಚಂದ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ)

ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಭಾವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾಗ ಶರತ್‌ಚಂದ್ರನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರಂತೆ. ಇದನ್ನು

ಕಂಡು ಅವಾಕ್ಯಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ, 'ಶರತ್ ಎಷ್ಟು ಭಾರವನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ' ಎಂದರಂತೆ. ಮುಂದೆ ಶರತ್‌ಚಂದ್ರರು ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಸಂಘದ ಭಾರವನ್ನು ಕಾರ್ಯ ದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ೩೦ ವರ್ಷಗಳ

ಕಾಲ ಹೊತ್ತರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಒಮ್ಮೆ ಗಣೇಶನ ಮಾತೃಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದಾಗ ಶರತ್, "ನನಗೆ ಗಣೇಶನ ಶೀಲ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಅವನು ನನ್ನ ಆದರ್ಶ" ಎಂದರು. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣರು, "ಗಣೇಶ ನಿನ್ನ ಆದರ್ಶವಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಆದರ್ಶ ಶಿವ. ಶಿವನ ಗುಣಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಶಿವನೆಂದೂ ನನ್ನನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಎಂದೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಚಿಂತಿಸು. ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ

ಶಕ್ತಿಗಳ ಅಂತಿಮ ಆಗರ ನಾನೇ." ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಈ ಧೈವೀವಾಣಿ ಶರತ್‌ನ ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಶರತ್‌ಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಕೂಡಲೆ ಶರತ್‌ನ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತೋರುಬೆರಳಿನಿಂದ ಒತ್ತಿದರಂತೆ. ಆಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದ ಕಡೆ ದೀಪದ ಕುಡಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಉರಿಯುವಂತೆ ಶಾಂತವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಕಲ್ಕತ್ತರವಿನಂತೆ ಆದಾಗ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಭಕ್ತಿ, ಕೆಲವರು ಮುಕ್ತಿ ಬೇಡಿದರು. ಶರತ್ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವೆ? ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. "ನಾನು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಯಾವ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಲೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಯಸುವೆ. ನನಗೆ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ." ಎಂದನಂತೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದರು: "ಅದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಚರಮ ಸ್ಥಿತಿ. ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ." "ಆದರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದರಲ್ಲಿ ನಾನು ತೃಪ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವವರೆಗೂ ನಾನು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಶರತ್ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು. ಕೊನೆಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, "ಆಗಲಿ, ನೀನು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವೆ" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು.

ಸ್ವಾಮಿ ಅದ್ವೈತಾನಂದ (ಲಟು)

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಲಟುವನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ದತ್ತನ ಜತೆ ನೋಡಿದಾಗ, "ರಾಮ್, ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೀನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆಯಾ? ಇವನು ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ? ಇವನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶುಭ ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವನನ್ನು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದರು. "ಯಾರು ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರೂ, ಅವರ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತೆರೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಸರಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ. ಅವರು ಭೂಮಿಯ ಒಳಗೆ ಇರುವ

ಚಿಲುಮೆಯಂತೆ. ನೆಲವನ್ನು ಆಗೆಯುವಾಗ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ನೀರು ಚಿಮ್ಮಲಾರಂಭಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಅವರು ಲಟುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಆತ ಭಾವಸಮಾಧಿ ಗೆ ಹೋದನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ತುಟಿಗಳು ಕಂಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆಯಿತು. ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಲಟುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆತ ಎಂದಿನಂತಾದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಸೋದರಳಿಯ ರಾಮಲಾಲನನ್ನು ಕರೆದು ಲಟುವಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೇಳಿ, ಅನಂತರ ಅವನನ್ನು ಕಾಳೀಮಂದಿರವನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಲಟುವಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದರು:

"ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಲಟು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಇನ್ನೂ ಬೆಳಗಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಗನೆ ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ನಾವೆಲ್ಲ ಜಪ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತೆವು. ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದರು, 'ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತ ಈ ದಿನ ನೀವೆಲ್ಲ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಮುಳುಗಿರಿ.' ನಂತರ ಅವರು 'ಓ, ತಾಯಿ ಕುಂಡಲಿನಿ, ಏಳಮ್ಮ' ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಾವು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ಏನು ಕಾರಣವೂ ತಿಳಿಯದು, ನನ್ನ ದೇಹ ಜೋರಾಗಿ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಟು ಜೋರಾಗಿ ಕಿರಿಚಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಅವನ ಭುಜವನ್ನು ಒತ್ತಿಹಿಡಿದು, 'ಏಳಬೇಡ. ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತುಕೊ' ಎಂದರು. ಲಟುವಿಗೆ ವೇದನೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಏಳುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಲಟುವಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೋಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅದೇ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಹಾಡಿನ ಮೂಲಕವೂ ಅವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು."

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಮಲಾಲ ಈ ಘಟನೆ ಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು:

“ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಲಟುವನ್ನು ಒಂದು ಶಿವಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಳೆದರೂ ಲಟು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಲಟು ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ಗಾಢ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದನು. ದೇಹವೆಲ್ಲ ಬೆವರಿನಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು. ರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ಒಂದು ಬೀಸಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವರೇ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರನ್ನು ತರಲು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಅವರು ಲಟುವಿಗೆ ಗಾಳಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಲಟು ನಡುಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ‘ಮಗು, ಸಂಜೆಯಾಯಿತು. ದೀಪಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿ ಹೊತ್ತಿಸುವುದು ಯಾವಾಗ?’ ಎಂದು ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಕೇಳಿದರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮರಳಿ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಪಡೆದನು. ಅವನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ನೋಡಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, ‘ನೀನು ಬಹಳ ಬೆವೆತಿರುವೆ. ಆಸನದಿಂದ ಏಳುವ ಮುನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊ’ ಎಂದರು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಲಟು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು, ‘ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ? ಇದು ನನಗೆ ಅವಮಾನವಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದವನು ನಾನು’ ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ‘ಇಲ್ಲ ಮಗು, ನಾನು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿನಗಲ್ಲ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಾನ್ ಶಿವನಿಗೆ. ಅಂತಹ ತಡೆಯಲಾಗದ ಧಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಿತೇ?’ ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಕೇಳಿದರು. ‘ಇಲ್ಲ, ನನಗೊಂದೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಲಿಂಗವನ್ನು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಜ್ಯೋತಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನೆಲ್ಲ ಆವರಿಸಿತು. ನಂತರ ನನಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿತು’ ಎಂದು ಲಟು ಹೇಳಿದನು.”

ಸ್ವಾಮಿ ಅಭೇದಾನಂದ (ಕಾಳಿ ಪ್ರಸಾದ ಚಂದ್ರ)

ಕಾಳಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಮೊದಲು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿರುವನು: “ನನಗೆ ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಗುರುವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಮನಸ್ಸು ತವಕಿಸಿತು. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಉತ್ಕಟಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಅವನು, ‘ಒಬ್ಬರು ಅದ್ಭುತವಾದ ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹೆಸರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ. ಅವರು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರರ ರಾಣಿ ರಾಸಮಣಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ನಿನ್ನ ಯೋಗದ ಆಸೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬಹುದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಆಸೆಗೆ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಕಲತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಸಂಜೆಯ ಆರತಿ ಯಾದ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ನಾನು ಅವರ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಆಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ನಂತರ ಹೇಳಿದರು: ‘ನಿನಗೆ ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಯ

ಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಈ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಲಕ್ಷಣ. ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀನು ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ಇದು ನಿನ್ನ ಕೊನೆಯ ಜನ್ಮ. ಆಗಲಿ, ನಿನಗೆ ಯೋಗವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ರಾತ್ರಿ ವಿಶ್ರಮಿಸು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಾ’ ಎಂದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವರೆಂದು ರಾಮಲಾಲ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತೆ. ನನ್ನ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಉತ್ತರ ವರಾಂಡಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಚಾಚಲು ಹೇಳಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಬಲಗೈ ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು, ಜಗನ್ಮಾತೆ ಕಾಳಿಯ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೋಗಿ ಗಾಢ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾದೆ. ನನ್ನೊಳಗೆ ಆವರ್ಣನೀಯ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆನೋ ತಿಳಿಯದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನನ್ನ ಎದೆ ಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ನಾನು ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥನಾದೆ.”

ಸ್ವಾಮಿ ಸುಬೋಧಾನಂದ (ಸುಬೋಧ ಚಂದ್ರ ಫೋಷ್)

ಸುಬೋಧ ಚಂದ್ರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಸಮಾಜದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದ. ‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಉಕ್ತಿಗಳು’ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಇವನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. “ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರು ಭಗವಂತನೆಡೆಗೆ ಹೋಗುವರೋ ಅವರನ್ನು ಜಗನ್ಮಾತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಳು. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿದವನು” ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಳನಾದ ಸುಬೋಧ, “ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿದವನಾದರೆ, ನೀವು ಮುಂಚೆಯೇ ಏತಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. “ನೋಡು, ಎಲ್ಲವೂ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು” ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸುಬೋಧನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು, “ನೀನು ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವೆ. ತಾಯಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಳು” ಎಂದರು. ನಂತರ ಸುಬೋಧನನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಬೋಧ, ‘ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಮಲಿನವಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಬಲವಂತದಿಂದ

ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು: “ನೀನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತದವನು. ಬಟ್ಟೆ ಕೊಳೆ ಯಾಗಿದ್ದರೆ ಏನಂತೆ?” ಎಂದು ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿದರು. ಪ್ರಸಾದ ಕೊಟ್ಟು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಹಣ ಕೊಟ್ಟರು. ಸುಬೋಧ ಹಣ ನಿರಾಕರಿಸಿದ. “ನಿಮ್ಮ ಬೋಧನೆಗಳು ಅದ್ಭುತ. ನೀವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಹಾತ್ಮರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು

ನೋಡಲು ಬಂದೆ” ಎಂದ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಚಹರೆ ಮಾರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ಅತ್ಯಂತ ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದರು: “ಆಹಾ, ನಾನೊಂದು ಕ್ರಿಮಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ. ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕೀರ್ತಿಯೇ? ಅದು ಅರ್ಥಹೀನ. ನಿಜವಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ಹುಳುವಿಗಿಂತ ಕೀಳು.” ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ಸುಬೋಧನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು: “ಯಾರು ತಾಯಿಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರೋ ಅವರನ್ನು ಅವಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಳು. ನೀನು ಮಂಗಳವಾರ ಮತ್ತು ಶನಿವಾರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ.” ಮುಂದಿನ ಶನಿವಾರ ಸುಬೋಧ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೋಣೆ ಭಕ್ತರಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಸುಬೋಧ ಬಾಗಿಲಿನ ಸಂದಿಯಿಂದ ಇಣುಕಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, ಅವನನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯೇ ಇರು ವಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಾಯು ವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಇವನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ತರುವಂತೆ ರಾಖಾಲನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಕೊಂಡು, ಸುಬೋಧನನ್ನು ಶಿವ ದೇವಾಲಯಗಳ ಕಡೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ತಾವು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಡಚಿ ಕುಳಿತು, ಇವನನ್ನೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ ಅಂಗಿಯ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರ ಚಾಚಲು ಹೇಳಿದರು. ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏನನ್ನೂ ಬರೆದು ಹೊಕ್ಕುಳಿನಿಂದ ಗಂಟಲಿನವರೆಗೆ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ನೇವರಿಸಿ, “ಜಾಗ್ರತ ಳಾಗು, ತಾಯಿ, ಜಾಗ್ರತಳಾಗು!” ಎಂದರು. ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಸುಬೋಧನ ಸುಪ್ತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಜಾಗೃತವಾಯಿತು. ಧ್ಯಾನಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ದೇಹ ಕಂಪಿಸಿತು. ಶಕ್ತಿ ಬೆನ್ನಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಮೆದುಳಿನ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಅವರ್ಣನೀಯ ಆನಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತು. ಅವನೊಳಗೆ ಕಂಡ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇವ ದೇವಿಯರ ರೂಪಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುವು. ಅವನ ಧ್ಯಾನ ಗಾಢ ವಾಯಿತು. ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲುಪ್ತವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮರಳಿದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ತಲೆ ಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಸವರುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. “ಒಳ್ಳೆಯದು, ನೀನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. “ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ. ದೇವ ದೇವಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಸುಬೋಧ ಹೇಳಿದ. “ಹಾ, ಆದುದರಿಂದಲೇ ನೀನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರ ಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.” ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳಿದರು. ನಂತರ ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಸುಬೋಧ ಶಿಶುಸಹಜ ಮುಗ್ಧತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತನಗೆ ದೆವ್ವ ಭೂತಗಳ ಭಯ ವಿರುವುದಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಬ್ಬರಳಿನ ಉಗುರಿನಿಂದ ಅವನ ಭ್ರೂ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಂದಕಾಂತಿ ಗೋಚರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು; ದೆವ್ವ ಭೂತಗಳ ಭಯ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಆಕೆ, “ಅದನ್ನು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ, ನೀನು ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಆ ಜ್ಯೋತಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗ ಬಹುದು” ಎಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಬೋಧ, “ಅದರಿಂದೇನು ತೊಂದರೆಯಮ್ಮಾ? ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಆ ಬೆಳಕಲ್ಲ, ಯಾವುದರಿಂದ ಅದು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದು.” ಎಂದನು.

ಸ್ವಾಮಿ ಅಖಂಡಾನಂದ (ಗಂಗಾಧರ ಗಂಗೋಪಾಧ್ಯಾಯ)

ಗಂಗಾಧರ ಬಹಳ ಸಣ್ಣವನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದ. ನಂತರ ೧೭ ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರ ದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, “ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದ್ದೆಯಾ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಗಂಗಾಧರ ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಗಂಗಾಧರನನ್ನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯಲು ಹೇಳಿದರು. “ಒಂದು ಸಂಜೆ ಆರತಿಯಾದ ನಂತರ ನನಗೆ ಒಂದು ಚಾಪೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಶ್ಚಿಮ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರೂ ಒಂದು ದಿಂಬನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು. ಸುಖಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತುಂಬ ನೆಟ್ಟಗೆ ಸೆಟೆದು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದರು. ಅಂದು ಸಂಜೆ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಬರೆದರು. ನಂತರ ತಮ್ಮ ಪಾದವನ್ನು ನನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಒತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡಿ

